

शत्रोः शत्रुप्राप्य नैवहीयेत् नैव प्रमादी स्यात् ॥ ४० ॥ क्षयेश्वर्यं सर्वेश्वर्यादि कामो विजिगीषादिस्तौ सर्वकामौ बुद्ध्यावासं दधीत संधिवाकुर्यात् अन्यत्विग्रहादिकं कुर्यात् ॥ ४१ ॥ वर्धमानं क्षीयमाणं बुद्धेः पश्चात् बुद्ध्यनुसारि ॥ ४२ ॥ अल्पेनापि सत्त्वेन बलेन अर्थमानैर्युक्तं आत्मानं प्रार्थयते लुब्धो दमश्च भवतीत्यर्थः श्रेयः पात्रं पूरयते ततः श्रेयोपसर्पतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ प्रगृहीतः स्निग्धः लक्ष्म्याः मूलं अर्थं सर्वशः सर्वाभ्यः संपीड्यमानः संपीडयन् प्रजासु विद्युद्वत्संपातं सम्यक्पतित्वा पि ऊर्जितः स्यात् अत्र बृहद्दृष्टांतः प्रागेवोक्तः ॥ ४४ ॥ व्यवसायेन उद्योगेन विद्यात्लभेत् ॥ ४५ ॥ अनुद्योगेन जन्मनाशयेदित्याह

हरेत्कीर्तिं धर्ममस्योपरुंध्यादर्थे दीर्घवीर्यमस्योपहन्यात् ॥ रिपुर्दृष्टा दुर्बलो वा बली वा तस्माच्छत्रोर्नैव हीयेद्यतात्मा ॥ ४० ॥ क्षयं वृद्धिं पालनं संचयं वा बुद्ध्याप्युभौ संहतौ सर्वकामौ ॥ ततश्चान्यन्मतिमान्सं दधीत तस्माद्राजा बुद्धिमत्तां श्रयेत् ॥ ४१ ॥ बुद्धिर्दिग्भावलवंतं हिनस्ति बलं बुद्ध्या पाल्यते वर्धमानं ॥ शत्रुर्बुद्ध्या सीदते वर्धमानो बुद्धेः पश्चात् कर्मयत्तत्प्रशस्तं ॥ ४२ ॥ सर्वान् कामान् कामयानो हि धीरः सत्त्वेनाल्पेनाप्नुते हीनदोषः ॥ यश्चात्मानं प्रार्थयते र्थमानैः श्रेयः पात्रं पूरयते च नाल्पं ॥ ४३ ॥ तस्माद्राजा प्रगृहीतः प्रजासु मूलं लक्ष्म्याः सर्वशोऽप्याददीत ॥ दीर्घकालं त्यपि संपीड्यमानो विद्युत्संपातमपि वानोर्जितः स्यात् ॥ ४४ ॥ विद्यातपो वा विपुलं धनं वा सर्वे त्येतद्व्यवसायेन शक्यं ॥ बुद्ध्या यत्तन्निवसेद्देहवत्सु तस्माद्विद्याद्व्यवसायं प्रभूतं ॥ ४५ ॥ यत्रासते मतिमंतो मनस्विनः शक्रो विष्णु र्यत्र सरस्वती च ॥ वसंति भूतानि च यत्र नित्यं तस्माद्विद्वान्नावमन्येत देहं ॥ ४६ ॥ लुब्धं हन्यात्संप्रदानेन नित्यं लुब्धस्तु मिपरि वित्तस्य नैति ॥ सर्वो लुब्धः कर्मगुणोपभोगे यो र्थे हीनो धर्मकामौ जहाति ॥ ४७ ॥ धनं भोगं पुत्रद्वारं समृद्धिं सर्वं लुब्धः प्रार्थयते परेषां ॥ लुब्धे दोषाः संभवन्तीह सर्वे तस्माद्राजान् प्रगृह्णीत लुब्धं ॥ ४८ ॥ संदर्शनेन पुरुषं जघन्यमपि चोदयेत् ॥ आरंभान् द्विषतां प्राज्ञः सर्वार्थांश्च प्रसूदयेत् ॥ ४९ ॥ धर्मान्वितेषु विज्ञाता मंत्री गुप्तश्च पांडव ॥ आप्तो राजा कुलीनश्च पर्याप्तो राजसंग्रहे ॥ ५० ॥ विधिप्रयुक्तान् नरदेव धर्मानुक्तान्समासेन निबोध बुद्ध्या ॥ इमान्विदध्याद्व्यतिस्त्ययो वै राजामहीं पालयितुं सशक्तः ॥ ५१ ॥ अनीतिजं यस्य विधानजं सुखं हठप्रणीतं विधिवत्पश्यते ॥ न विद्यते तस्य गतिर्महीपतेर्न विद्यते राज्यसुखं त्यनुत्तमं ॥ ५२ ॥

यत्रेति ॥ ४६ ॥ कर्मयज्ञादिगुणो अंगं यस्य तत्फलं सुखं तदुपभोगे सर्वोपिलुब्धः स चेदर्थे हीनस्तर्हि सुखलोभाद्धर्मकामंद्रव्यादिविषयं च जहाति ॥ ४७ ॥ समृद्धिचप्राप्यापीति शेषः धनं उत्कोचरूपं न प्रगृह्णीत संगृह्णीत ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ धर्मान्वितेषु ब्राह्मणमंडलेषु विज्ञाता ज्ञाततत्त्वः राजसंग्रहे सामंतवशीकरणे ॥ ५० ॥ निबोध बुद्ध्यस्व व्यतिस्त्यगुरुमनुस्त्य विदध्यात् तद्विकुर्यात् ॥ ५१ ॥ विधानजं देवप्राप्तं राजधर्मान्नेप्राप्तोऽप्यर्थः सद्यो नश्यतीत्यर्थः ॥ ५२ ॥